

Sport Wodny

DWUTYGODNIK POŚWIĘCONY
SPRAWOM
WIOŚLARSTWA
ŻEGLARSTWA
PŁYWACTWA
TURYSTYKI WODNEJ
JACHTINGU MOTOROWEGO

W roku 1921 ś. p. Marszałek Józef Piłsudski będąc w Kaliszu, odbył przejażdżkę po
Wiosnę
Prokile pod banderą Kaliskiego Tow. Wioślarskiego

XVI-te Regaty Związkowe o Mistrzostwa Polski

dn. 3-go i 4-go sierpnia w Brdziejściu

Dzięki długoletniej tradycji i wprawie, organizacja regat w Brdziejściu stanowi dzisiaj tak precyzyjnie i sprawnie pracujący aparat, że zbędne jest rozwodzić się nad jego doskonałością. Długoletnia szkoła wychowała liczny zastęp rutynowanych organizatorów i funkcjonariuszy, wrażliwa w krew i żyły uczestników dyscyplinę sportową i dowiodła licznie uczęszczającemu na regaty społeczeństwu bydgoskiemu i stałym bywalcom z innych stron Polski, że nawet tak trudne do wzbudzenia entuzjazmu zawody, jak nasze regaty wioślarskie, mogą być bardzo ciekawym i interesującym widowiskiem, które może imponować swym rozmachem i wielkością. Tak też było i w tym roku, który pobił nawet wszystkie rekordy lat ubiegłych. Dwadzieścia osiem klubów uczestniczących, dziewięćdziesiąt dwie załogi współzawodniczące i czterystu pięćdziesięciu zawodników i zawodniczek, to cyfry które mówią same za siebie, nie potrzebują dalszych komentarzy i podnoszą nasz stadion wioślarski w Brdziejściu do rzędu najważniejszych miejsc spotkań elity wioślarskiej w świecie. Doroczne regaty związkowe, to egzamin z pracy ośrodków wioślarskich, to doroczna demonstracja siły i stałego rozwoju polskiego wioślarstwa, które mimo kryzysu, mimo niesprzyjającego nastawienia pewnych czynników popierających inne gałęzie sportu, może więcej atrakcyjne, ale stanowczo mniej

pożyteczne dla młodzieży, niż wioślarstwo, stale się rozwija.

Z uczestniczących zrzeszeń wioślarskich najliczniej wystąpiło Bydgoskie Tow. Wioślarskie, obsadzając dziewięć biegów i wygrywając dwa z nich, a mianowicie: mistrzostwa czwórek i ósemek. Dzielnie i ambitnie walczyła druga ósemka tego klubu, ale dwa razy musiała uleść silniejszej od siebie załodze Akademickiego Związku Sportowego w Poznaniu. Inne załogi tego klubu poważniejszej roli w regatach nie odegrały. Drugi skolei co do ilości zgłoszeń, a mianowicie Klub Wioślarski „Wisła” w Warszawie wyszedł z regat z próżnymi rękoma, co gorsza znać nawet wśród zawodników duży spadek formy, ponieważ większość z nich jednak to przeważnie młody i niezbyt wypróbowany materiał, nie należy wyciągać z rezultatu regat pesymistycznych wniosków dla tego dzielnego i przodującego w stolicy klubu, ale raczej sądzić, że zapał i wiara we własne siły szybko podniosą ten klub do dawnej świetności. Następny skolei klub, t. j. Warszawskie Tow. Wioślarskie obniżył w tym roku swój lot, nie wając się na poważne biegi z wyjątkiem dwóch Mistrzostw: czwórek bez sternika i dwójek bez sternika, które wygrał łatwo i bez walki; zupełny brak załóg drugorzędnych, które trzeba wychowywać, aby w przyszłości móc utrzymać się na odpowiednim po-

ziomie zapowiada spadek w tabeli punktacyjnej w przyszłości. Akademicki Związek Sportowy w Krakowie zaімponował w tym roku świetną formą swych skifistów. Oprócz Vereya, który dziś znany jest każdemu, kto tylko interesuje się sportem w Polsce, znakomitym zawodnikiem okazał się inż. Marjan Balicki, który niezrażony zeszłoroczną porażką dowiódł, że silna i uparta wola zwycięstwa musi wkońcu dać dobre rezultaty. Nadzwyczajną formę pokazała dwójka podwójna Verey-Ustupski, bijąc w Mistrzowskim biegu wszystkie rekordy toru i dotrzymując kroku czwórce bez sternika w kombinowanym biegu. Poznańskie Towarzystwo Wioślarzy „Tryton” Poznań wyszło z regat z próżnemi rękoma, bardzo dobrą załogę tego klubu stanowi czwórka lekkiej wagi, która po ciężkiej i ambitnej walce uległa doskonałej załodze z W. K. S. Prosna w Kaliszu. Senior Kaliskiego ośrodka, a mianowicie Kaliskie Tow. Wioślarskie zaprezentowało niewielki, ale bardzo dobry i doskonale wytrenowany zespół zawodników, nie udało im się co prawda zdobyć ani jednej nagrody, ale wykazali tyle ambicji i doskonałego ducha walki, że zasłużyli na zaszczytną wzmiankę. Ruderklub „Frithjof”, który bardzo niedawno odniósł tak piękny sukces na regatach w Królewcu, zwyciężając znane i dobre załogi niemieckie, nie mógł u siebie w domu dać rady polskim zawodnikom i musiał zadowolić się jedną pięknie wygraną nagrodą czwórek 2-ej klasy i drugimi nagrodami, na które zresztą w zupełności doskonałą formą swych wioślarzy i ich wytrzymałością zasłużył. Doskonałą czwórkę zademonstrował Wojskowy Klub Wioślarski „Śmigły” w Wilnie. Załoga ta w ambitnej walce uległa w pierwszym dniu regat doskonałej czwórce „Frithjofa”, następnego dnia jednak wzięła od nich piękny rewanż, bijąc swych zwycięsców w świetnym, lepszym od Mistrzostwa czasie, załoga ta, to wielka nadzieja wileńskiego ośrodka. Klub Wioślarski w Toruniu odniósł sukcesy w biegach wojskowych, bieg „cywilny” okazał się mniej pomysłnym i dzielni toruniacy musieli uleść kilku mocniejszym od siebie załogom.

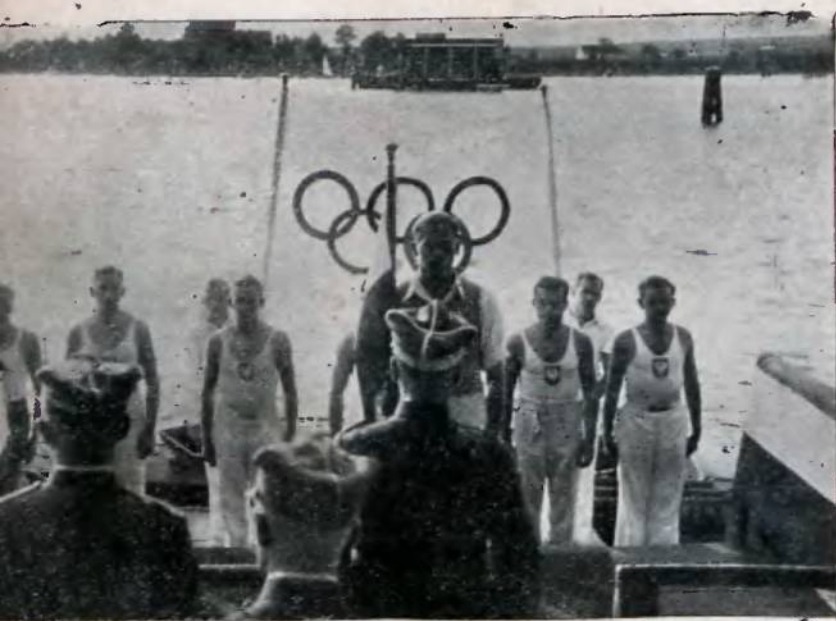
Wojskowy Klub Sportowy Grodno, starał się dotrzymać kroku swemu sąsiadowi z Wilna i dwa razy lądował tuż za nim w biegu czwórek, zwycięstwa jednak ani razu nie udało mu się osiągnąć. Kolejowy Klub Wioślarski w Bydgoszczy miał niedobry dzień, po dotychczasowych doskonałych wynikach z innych regat, u siebie w domu wyraźnie

Nagroda przechodnia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Prof. Ignacego Mościckiego zdobyta po raz trzeci z rzędu przez B. T. W.

mu się nie wiodło i przychodził do mety dość daleko za innymi, choć prawie zawsze od startu starał się obejmować prowadzenie; załogi robiły wrażenie nieco przetrenowanych i zmęczonych. Nie wiodło się również Akademickiemu Związkowi Sportowemu w Warszawie. Przewodzący ten ongiś klub spadł dość daleko w dół, zarówno co do ilości zawodników, jak również co do ich treningu, sądząc, że brak tam kierującej ręki, bo materiału wioślarskiego mają chyba pod dostatkiem. Policyjny Klub Sportowy Kalisz przysłał jedną czwórkę, która w pierwszym dniu regat wyszła z próżnemi rękoma, zato w drugim dniu udało jej się pięknie wygrać bieg czwórek nowicjuszy. Towarzystwo Wioślarskie w Włocławku zgłosiło swoją doskonałą czwórkę do biegu o Mistrzostwo. Czwórce tej brak zupełnie treningu, mimo to jednak walczyła bardzo ambitnie i wylądowała na trzecim miejscu, bijąc pozostałych przeciwników, skifista z tego klubu żadnej roli nie odegrał. Świetny rezultat odniósł Akademicki Związek Sportowy w Poznaniu swoją ósemką, która trzykrotnie startując odniosła trzykrotne zwycięstwo, ósemka ta posiada nadzwyczajną wytrzymałość i tegiego ducha walki i w przyszłym roku będzie stanowiła zdecydowanego faworyta na Mistrza Polski. Bardzo dobrą czwórkę przysłał Klub Sportowy „Prosna” w Kaliszu, czwórce tej brak tylko wagi, którą starała się ambitną i dzielną walką wyrównać, w kategorii czwórek wagi lekkiej odnieśli dzielni kaliszanie piękne i zdecydowane zwycięstwo. Klub Wioślarski z r. 1904 w Poznaniu obsadził dwa Mistrzostwa dwójek, wygrywając zdecydowanie jedno z nich. Towarzystwo Wiośl. w Płocku broniło tytułu Mistrza na dwójkach bez sternika bez powodzenia, również z pustemi rękoma wyszedł skifista z tego klubu. Z reszty uczestników, którzy zameldowali po jednym biegu, tylko Policyjnemu Klubowi Sportowemu w Bydgoszczy udało się zdobyć nagrodę w biegu czwórek półwysigowych, pozostali żadnej nagrody nie zdobyli. Duże zaciekawienie budziła forma zawodnika z Akademickiego Związku Sportowego w Wilnie p. Kepla, którego sława wyszła poza ośrodek wileński. Zawodnik ten rzeczywiście okazał się dość twardym orzechem do zgryzienia i zapewne nikt w Polsce poza Veremem nie dałby mu rady.

Kluby kobiece stawily się dość licznie i prawie wszyst-

wodniczący Pomorskiego Komitetu Olimpijskiego p. generał Thommée odbiera uroczyste ślubowanie olimpijczyków.

Prezes Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich p. Jerzy Bojańczyk wręcza wieniec mistrzowi Polski na jedyńce p. Verey'owi

kie pokazały bardzo dobrą formę i trening. Dwa z nich, t. j. Warszawski Klub Wioślarek i Wojskowy Klub Sportowy „Śmigły” w Wilnie odniosły bardzo piękne zwycięstwa w biegach Mistrzowskich Pań i obydwie przez trzykrotne zwycięstwa otrzymały na własność nagrody przechodnie p. D. Jurjewicz i założycielek W. K. W. Bardzo ładne zwycięstwo osiągnęło w biegu czwórek półwysięgowych Wileńskie Tow. Wioślarskie.

W czasie trwania regat p. Generał Thommée, jako prezes Pomorskiego Komitetu Olimpijskiego odebrał od wioślarzy i lekkoatletów okręgu pomorskiego ślubowanie olimpijskie, uroczysta forma którego zrobiła głębokie wrażenie na paru tysiącach widzów zajmujących szczerlnie trybunę regatową. Po skończonych regatach rozdawnictwa nagród dokonał Prezes Polskiego Związku Tow. Wioślarskich p. Jerzy Bojańczyk, poprzedzając tę uroczystość przemówieniem dziękczynnym wystosowanym pod adresem władz i społeczeństwa bydgoskiego za gorącą życzliwość, jaką okazują sportowi wioślarskiemu.

Wyniki regat były następujące:

Sobota, dn. 3-go sierpnia 1935 r.

Bieg I-y. Czwórki półwysięgowe dla wojskowych.

1. Klub Wioślarski w Toruniu — 6:54,4.
Kaniewski E., Cymmer A., Olszewski I., Wierniewski E., Młodzianowski A. (st.).
2. Wojskowy Yacht Klub, Włocławek — 7:03,0.
3. Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie — 7:07,0.

Bieg II-i. Czwórki 2-iej klasy.

1. Ruderklub „Frithjof”, Bydgoszcz — 6:12,8.
Hashbach E., Reich E., Rosen K., Krüger H., Hammler H. (st.).
2. Wojskowy Klub Sportowy „Śmigły”, Wilno — 6:19,0.
3. Wojskowy Klub Sportowy, Grodno — 6:21,0.
4. Policyjny Klub Sportowy w Kaliszu — 6:30,4.
5. Klub Wioślarski „Wisła”, Warszawa — 6:35,0.
6. Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton”, Poznań — nieukończono.

Bieg III-L. Czwórki półwysięgowe Pań.

1. Wileńskie Towarzystwo Wioślarskie — 5:06,4.
Hermanowiczówna, Bobrowska H., Simonajcówna F., Simonajcówna S., Jozajtisówna S. (st.).

2. Warszawski Klub Wioślarek, Warszawa — 5:15,4.
 3. Pocztowe Przystosobienie Wojsk., Bydgoszcz — 5:30,0.
- Bieg IV-y. Czwórki wagi lekkiej.

1. Wojskowy Klub Sportowy „Prośna”, Kalisz — 6:21,2.
Drejlich P., Stankiewicz B., Turek R., Szadrin M., Harchalski K. (st.).
2. Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton”, Poznań — 6:25,8.
3. Kaliskie Tow. Wioślarskie, Kalisz — 6:26,0.
4. Wojskowy Klub Sportowy, Grodno — 6:30,0.
5. Kolejowy Klub Wioślarski, Bydgoszcz — 6:31,4.
6. Klub Wioślarski „Wisła”, Warszawa — 6:49,4.
7. Bydgoskie Tow. Wioślarskie, Bydgoszcz — odpadł w przedb.
8. Klub Sportowy „Syrena”, Warszawa — odpadł w przedb.

Bieg V-y. Dwójki podwójne młodszych.

1. Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa — 6:27,2.
Żydzik F., Śnieguła F.
2. Klub Wioślarski „Wisła”, Warszawa — 6:39,2.

Bieg VI-y. Czwórki wojskowych.

1. Klub Wioślarski, Toruń — 6:22,0.
Szarszewski E., Pokrzywnicki E., Iwański M., Dolewski A., Młodzianowski A. (st.).
2. Wojskowy Klub Sportowy, Grodno — 6:28,2.
3. Kolejowy Klub Wioślarski, Bydgoszcz — 6:35,0.

Bieg VII-y. Czwórki półwysięgowe.

1. Policyjny Klub Sportowy, Bydgoszcz — 7:04,6.
Biedziak T., Liberacki K., Tomaszewski K., Biedziak E., Gbioreczek W. (st.).
2. Koło Wioślarskie „Ognisko” w Skarżysku — 7:08,0.
3. Pocztowe Przystosobienie Wojsk., Bydgoszcz — 7:14,4.

Bieg VIII-y. Jedyńki 2-iej klasy.

1. Akademicki Związek Sportowy, Kraków — 6:47,4.
inż. Balicki M.
2. Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa — 7:11,2.
3. Towarzystwo Wiośl. w Płocku — 7:23,0.
4. Towarzystwo Wioślarskie w Włocławku — 7:31,4.

Bieg IX-y. Ósemki 2-iej klasy.

1. Akademicki Związek Sportowy, Poznań — 5:37,2.
Ronke A., Teriszewski J., Meysner L., Manitus L., Jaworski J., Wiczorek Z., Pawlina W., Grzybowski L., Petrykowski L. (ster.).
2. Bydgoskie Tow. Wioślarskie, Bydgoszcz — 5:40,0.

Imponujący start ósemek, który można obserwować na regatach w Brdziejcu

Mistrzowska ósemka B. T. W., która zdobyła nagrodę Pana Prezydenta Rzeczypospolitej

3. Ruderkłub „Frithjof“, Bydgoszcz — 5:40,3.
4. Wojskowy Klub Sportowy „Śmigły“, Wilno — 5:45,2.
5. Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton“, Poznań — 5:45,4.
6. Akademicki Związek Sportowy, Warszawa — 5:57,0.
7. Klub Wioślarski „Wisła“, Warsz.—odpadł w przedb.

Niedziela, dn. 4 sierpnia 1935 r.

Bieg X-y. Jedyński Pań. Mistrzostwo Polski.

1. Wojskowy Klub Sportowy „Śmigły“, Wilno—5:40,8.
Plewako Kamilla.
2. Akademicki Związek Sportowy, Kraków — 5:51,8.
3. Warszawski Klub Wioślarek — niestart.

Bieg XI-y. Czwórki Pań. Mistrzostwo Polski.

1. Warszawski Klub Wioślarek — 4:59,2.
Ziarkówna I., Pomorska Z., Dziegielewska A., Klimkówna E., Grabcicka J. (st.).
2. Bydgoski Klub Wioślarek — 5:07,0.
3. Wojskowy Klub Sportowy, Poznań — 5:12,3.
4. Policyjny Klub Sportowy, Kalisz — 5:18,6.

Bieg XII-y. Czwórki. Mistrzostwo Polski.

1. Bydgoskie Tow. Wioślarskie, Bydgoszcz—6:31,4.
Braun J., Pasikowski M., Ciechanowski M., Szrajda T., Cegielski H. (st.).
2. Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie, Kalisz — 6:35,4.
3. Towarzystwo Wioślarskie w Włocławku — 6:37,8.
4. Kolejowy Klub Wioślarski, Bydgoszcz — 6:42,0.
5. Klub Wioślarski w Toruniu — 6:45,0.
6. Klub Wioślarski „Wisła“, Warszawa — 6:54,2.

Bieg XIII. Dwójki bez sternika. Mistrzostwo Polski.

1. Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie, Warszawa—7:00,4.
Borzechowski R., Kobylński E.
2. Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań — 7:11,0.
3. Towarzystwo Wioślarskie w Płocku — 7:25,2.

Bieg XIV-y. Ósemki młodszych.

1. Akademicki Związek Sportowy, Poznań — 5:49,8.
Ronke A., Teriszewi J., Meysner L., Manitus L., Jaworski J., Wiczorek Z., Konieczny T., Grzybowski L., Petrykowski L. (st.).
2. Ruderkłub „Frithjof“, Bydgoszcz — 5:56,6.
3. Akademicki Związek Sportowy, Warszawa — 6:07,6.

4. Bydgoskie Tow. Wioślarskie, Bydgoszcz — niestart.
5. Wojskowy Klub Sportowy „Śmigły“, Wilno—niestart.

Bieg XV-y. Dwójki. Mistrzostwo Polski.

1. Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań — 7:19,0.
Kuryłowicz S., Leporowski W., Bącler M. (st.).
2. Kaliskie Tow. Wioślarskie, Kalisz — 7:36,0.

Bieg XVI-y. Jedynki. Mistrzostwo Polski.

1. Akademicki Związek Sportowy, Kraków — 6:42,2.
Verey-Włodek R.
2. Akademicki Związek Sportowy, Wilno — 6:52,4.
3. Warszawskie Tow. Wioślarskie—przystał wiosłować.

Bieg XVII-y. Czwórki nowicjuszy.

1. Policyjny Klub Sportowy, Kalisz — c. n.
Arystarch E., Dębczak S., Pietrzak W., Juszcak M., Nowak Z. (st.).
2. Wojskowy Klub Sport. „Prosa“, Kalisz—plus 0:03,6.
3. Ruderkłub „Frithjof“, Bydgoszcz — plus 0:11,2.
4. Poznańskie Tow. Wiośl. „Tryton“, Poznań—plus 0:12,4.

Bieg XVIII-y. Jedynki nowicjuszy.

1. Akademicki Związek Sportowy, Kraków — 7:11,0.
inż. Bałucki M.
2. Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — 7:18,2.
3. Towarzystwo Wiośl. w Włocławku—przystał wiosłować.

Bieg XIX-y. Czwórki bez sternika. Mistrzostwo Polski.

1. Warszawskie Tow. Wioślarskie, Warszawa—5:57,8.
Borzechowski R., Seweryn S., Antonowicz M., Kobylński E.

Bieg XX-y. Czwórki młodszych.

1. Wojskowy Klub Sportowy „Śmigły“, Wilno—6:18,2.
Zawadzki W., Karwecki B., Kiedel M., Zajackowski J., Wirszyło (st.).
2. Ruderkłub „Frithjof“, Bydgoszcz — 6:18,4.
3. Wojskowy Klub Sportowy, Grodno — 6:31,0.
4. Kaliskie Tow. Wioślarskie, Kalisz — 6:39,0.
5. Klub Wioślarski „Wisła“, Warszawa — 6:39,8.
6. Bydgoskie Tow. Wioślarskie, Bydgoszcz — 6:49,0.
7. Poznańskie Tow. Wiośl. „Tryton“, Poznań—odpadł w przedb.
8. Klub Wioślarski w Toruniu — niestart.

Bieg XXI-y. Ósemki nowicjuszy.

1. Akademicki Związek Sportowy, Poznań — 5:42,6.
Ronke A., Teriszewi J., Meysner L., Gendera S., Jaworski J., Andrzejewski B., Konieczny T., Grzybowski L., Petrykowski L. (st.).
2. Bydgoskie Tow. Wioślarskie, Bydgoszcz — 5:45,6.
3. Akademicki Związek Sportowy, Warszawa — niestart.

Mistrzowska czwórka Warszawskiego Klubu Wioślarek

Bieg XXII-i. Dwójki podwójne. Mistrzostwo Polski.

1. Akademicki Związek Sportowy, Kraków — 5:58,2.
Verey-Włodek R., Ustupski J.

Bieg XXIII-i. Jedynki młodszych.

1. Akademicki Związek Sportowy, Kraków — 6:52,4.
inż. Balicki M.
2. Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — 7:01,2.

Bieg XXIV-y. Ósemki. Mistrzostwo Polski.

1. Bydgoskie Tow. Wioślarskie, Bydgoszcz — 5:33,8.
Braun J., Szrajda T., Ciechanowski M., Pasikowski M.,
Birkholz L., Braniec E., Krauze F., Ormanowski B.,
Cegielski H. (st.).
2. Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie — 5:38,2.
3. Kolejowy Klub. Wioślarski, Bydgoszcz — 5:39,0.
4. Klub Wioślarski „Wisła”, Warszawa — 5:42,0.

Jerzy Bojańczyk

*Obowiązkiem każdego Wodniaka
jest abonować
„Sport Wodny”*

Świetna ósemka A. Z. S. Poznań, która zwyciężyła w trzech biegach ósemek: nowicjuszy, młodszych i drugiej klasy

Z jakimi nadziejami jedziemy do Grünau?

Po skończonych regatach o Mistrzostwo Polski, Komisja Eliminacyjna P. Z. T. W. zdecydowała się wysłać na Mistrzostwa Europy, rozgrywane w tym roku na jeziorze Langensee w Grünau p/Berlinem następujące załogi, jako reprezentację Polski: w jedynkach Verey-Włodek R. z Akademickiego Związku Sportowego w Krakowie, na dwójce podwójnej załogę Verey-Włodek R. i J. Ustupski z tegoż Akademickiego Związku Sportowego w Krakowie, na dwójce bez sternika załogę Kuryłowicz S., Leporowski W. i sternik Bącler M. z Klubu Wioślarskiego z r. 1904 w Poznaniu, na dwójce bez sternika załogę Borzuchowski R., Kobyliński E. z Warszawskiego Towarzystwa Wioślarskiego i na czwórce bez sternika załogę Borzuchowski R., Seweryn S., Antonowicz M., Kobyliński E. z tegoż Warszawskiego Towarzystwa Wioślarskiego. Pozostałe biegi, a więc czwórki i ósemki Komisja postanowiła nie obsadzać, ze względu na brak u nas

załóg, które swą klasą mogłyby dawać nadzieję na dobry rezultat w biegach o Mistrzostwo Europy..

Decyzję Komisji należy uważać za trafną i jedynie możliwą w tegorocznych warunkach, w jakich odbyły się nasze Mistrzostwa i ze względu na wysoką klasę załóg europejskich z jakimi wypadnie mierzyć się naszym zawodnikom. Rozpatrzmy więc jaką wartość mają nasze załogi i z jakiej wartości przeciwnikami wypadnie im się zmierzyć. W biegu jedynki naszemu Vereyowi wypadnie zmierzyć się z bardzo silnymi przeciwnikami, a mianowicie przedewszystkiem z tegorocznym Mistrzem Niemiec Dr. Herbertem Buhtzem, z Mistrzem Szwajcarii Studachem, który nieoczekiwanie zwyciężył na regatach o Mistrzostwo Szwajcarii znakomitego swego przeciwnika Ruffliego i z czechem J. Zavrelem. Pozostali przeciwnicy nie powinni być groźni dla Vereya, który w tym roku zdaje się być w doskonałej formie. Tegoroczny bieg o Mistrzostwo Polski nie przyniósł wprawdzie dobrego czasu (6:42,2) wobec zeszłorocznego czasu (6:31,0), a szczególnie wobec świetnego czasu tegoż Vereya w r. 1933 (6:26,0), ale przebieg wyścigu nie dawał pola do wyrobienia dobrego czasu. Dr. H. Buhtz to znakomity i wypróbowany zawodnik, zwycięzca z Henley, w zeszłym roku nie zdobył Mistrzostwa z powodu ciężkiego zapalenia nerwów, jakiego nabawił się przez zbyt zimne natryski używane po treningu. Z tego niedomagania wyleczył się już zupełnie i zdaje się być w znakomitej formie. Studach startował już parokrotnie przeciw Vereyowi i zawsze dotychczas bywał przez niego zwyciężany, tegoroczne jednak zwycięstwo Studacha nad Ruffliem zdaje się wskazywać na znaczną poprawę jego klasy. Zavrel w tym roku rokuje tego przeciwnika, w Henley z wielkim trudem udało się Ruffliemu zwyciężyć go. Z tem wszystkiem Verey jednak powinien potwierdzić swą wysoką klasę i możemy być pewni, że do wieńca jego sławy nowy listek mu przybędzie.

Najsilniejsza nasza broń i największa nadzieja to zdaje się dwójka podwójna Verey-Ustupski. Zawodnicy ci nie poraz pierwszy stają w szrankach o Mistrzostwo Europy. W r. 1932 w Belgradzie wylądowali na honorowym trzecim miejscu, a od tego czasu zarówno Verey, jak i Ustup-

Mistrzowska dwójka ze sternikiem Klubu Wioślarskiego z 1904 r. w Poznaniu